

Про земельні ділянки, за які не сплачується земельний податок

Повідомляємо, що перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, наведено у ст. 283 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, не сплачується земельний податок за:

- сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства (п.п. 283.1.1 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння (п.п. 283.1.2 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- земельні ділянки державних сортопробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур (п.п. 283.1.3 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування – землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:
 - а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;
 - б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відс. акцій (часток, паїв) належить державі (п.п. 283.1.4 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень (п.п. 283.1.5 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв (п.п. 283.1.6 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі (п.п. 283.1.7 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);
- земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (п.п. 283.1.8 п. 283.1 ст. 283 ПКУ).

Доповнено правила реєстрації в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків

ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/395240.html> повідомила наступне.

З 23.10.2019 діють зміни до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків.

Новаціями передбачено, що для проведення реєстрації, внесення змін, отримання картки платника податків або відомостей з Державного реєстру використовуються дані документа, що посвідчує особу, зокрема:

- для іноземців та осіб без громадянства, які звернулися із заявою про визнання їх біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»:
 - копія паспортного документа іноземця та особи без громадянства, засвідчена територіальним органом ДМС за місцем перебування іноземця чи особи без громадянства в Україні, та/або з відміткою про те, що оригінал такого документа отримано на зберігання територіальним органом ДМС;
 - довідка про звернення за захистом в Україні.

Іноземці та особи без громадянства подають документи до територіальних органів ДПС в областях та місті Києві.

Довідково

З 23.10.2019 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 10.07.2019 № 294 «Про внесення змін до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 01.08.2019 за № 847/33818. Цей наказ розміщено на вебпорталі ДПС за посиланням: <https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkovye-zakonodavstvo/nakazi/73796.html>.

Для отримання податкової знижки за навчання необхідно укласти договір з закладом освіти

Нагадуємо, що право платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) на податкову знижку, підстави для її нарахування, перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, обмеження права на її нарахування визначені ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник ПДФО має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

Членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення для цілей розділу IV ПКУ вважаються її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені (п.п. 14.1.263 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Пунктом 5 ст. 79 Закону України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Договір укладається між закладом освіти і здобувачем освіти (його законними представниками) та/або юридичною чи фізичною особою, яка здійснює оплату.

Отже, з метою використання права на податкову знижку у зменшення оподаткованого доходу за наслідками звітного податкового року платник ПДФО може включити фактично здійснені ним витрати у вигляді суми коштів, сплачених на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, підтверджені відповідними документами, зокрема, копією договору, що ідентифікує заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг (його законного представника) та/або юридичну чи фізичну особу, яка здійснює оплату.

При цьому в договорі про навчання повинно бути зазначено прізвище, ім'я та по батькові особи, яка буде безпосередньо навчатися (дитини).

Термін сплати єдиного внеску за цивільно-правовими договорами

Повідомляємо, що базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) для платників, зазначених у п. 1 (*крім абзацу сьомого*) частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464), є, зокрема, сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини 1 ст. 7 Закону № 2464).

Згідно з абзацом першим частини 8 ст. 9 Закону № 2464 роботодавці зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, *крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця*.

При цьому платники, зазначені у п. 1 частини 1 ст. 4 Закону № 2464, під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, одночасно з видачею зазначених сум зобов'язані сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі).

Винятком є випадки, якщо внесок, нарахований на ці виплати, вже сплачений у строки, встановлені абзацом першим частини 8 ст. 9 Закону № 2464, або за результатами звірення платника з органом доходів і зборів за платником визнана переплата єдиного внеску, сума якої перевищує суму внеску, що підлягає сплаті, або дорівнює їй. Кошти перераховуються одночасно з отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення), у тому числі в безготівковій чи натуральній формі.

Разом з тим фактичним отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення) вважається отримання відповідних сум готівкою, зарахування на рахунок одержувача, перерахування за дорученням одержувача на будь-які цілі, отримання товарів (послуг) або будь-яких інших матеріальних цінностей у рахунок зазначених виплат, фактичне здійснення з таких виплат відрахувань згідно із законодавством або виконавчими документами чи будь-яких інших відрахувань (абзац другий частини 8 ст. 9 Закону № 2464).

Отже, роботодавці зобов'язані сплачувати єдиний внесок при кожній виплаті фізичній особі суми винагороди за виконану роботу (надані послуги) за цивільно-правовими договорами одночасно з такими виплатами.

Якщо сума винагороди за виконану роботу (надані послуги) за цивільно-правовими договорами нарахована, але не виплачена, то єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, сплачується не пізніше 20 числа (*для гірничих підприємств – не пізніше 28 числа*) наступного місяця.

Зміна власника нерухомості протягом року: обчислення податку на нерухомість для фізособи

Звертаємо увагу, що у разі переходу права власності на об'єкт оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, від одного власника до іншого протягом календарного року податок на нерухомість обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

Норми встановлені п.п. 266.8.1 п. 266.8 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності (п.п. 266.8.2 п. 266.8 ст. 266 ПКУ).

Реєстрація підрозділу нерезидента, що обліковується як неплатник податку на прибуток і прийняв рішення про здійснення господарської діяльності

Криворізьке північне управління повідомляє, що відокремлений підрозділ іноземної компанії, організації, що не здійснює господарської діяльності в Україні та не підпадає під визначення постійного представництва відповідно до п.п. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), але відповідно до ПКУ зобов'язаний сплачувати податки і збори, для взяття на облік подає до контролюючого органу документи, визначені п.п. 4.2 та 4.4 розділу IV Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами (далі – Порядок № 1588).

При цьому, взяття на облік відокремленого підрозділу нерезидента згідно з п.п. 2 п. 3.4 розділу III Порядку № 1588 не звільняє такий підрозділ від обов'язку реєстрації платником податку на прибуток у порядку, визначеному розділом V Порядку № 1588, якщо він розпочинає господарську діяльність та відповідає визначенню постійного представництва. Відповідно до п.п. 1 п. 3.4 розділу III Порядку № 1588 відокремлені підрозділи юридичних осіб – нерезидентів, які відповідають визначенню постійних представництв згідно з п.п. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, до початку своєї господарської діяльності стають на облік (реєструються платниками податку на прибуток) у контролюючих органах за своїм місцезнаходженням у порядку, визначеному розділом V Порядку № 1588.

Отже, відокремлений підрозділ нерезидента, що обліковується в контролюючому органі як неплатник податку на прибуток, та прийняв рішення про провадження господарської діяльності через постійне представництво, подає до контролюючого органу реєстраційну заяву за формою № 1-РПП у порядку, визначеному розділом V Порядку № 1588.

Відвантаження та отримання пального не в один день: визначення дати складання акцизної накладної

Звертаємо увагу, що платник акцизного податку при реалізації, зокрема, пального зобов'язаний скласти в електронній формі акцизну накладну за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД реалізованого, зокрема, пального та зареєструвати її в Єдиному реєстрі акцизних накладних з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи.

Норми встановлені абзацом першим п. 231.1 ст. 231 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Абзацом другим п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що реалізація, зокрема, пального для цілей розділу VI «Акцизний податок» ПКУ – будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження), зокрема, пального з переходом права власності, зокрема, на таке пальне чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу/акцизного складу пересувного:

- до акцизного складу;
- до акцизного складу пересувного;
- для власного споживання чи промислової переробки;
- будь-яким іншим особам.

Акцизна накладна складається платником акцизного податку, зокрема в день реалізації пального при кожній повній або частковій операції з реалізації пального (абзац перший п. 231.3 ст. 231 ПКУ).

При цьому, у випадках, визначених п. 231.3 ст. 231 ПКУ платникам акцизного податку також надається право складання акцизної накладної за щоденними підсумками операцій, та не пізніше останнього дня місяця на весь обсяг реалізованого (втраченого) пального протягом такого місяця.

Отже, з метою складання акцизної накладної датою здійснення операції з реалізації пального вважається дата фізичної передачі (відпуску, відвантаження) такого пального, що засвідчується у первинних документах, незалежно від того, коли відбулась сплата або перехід права власності, отримання його покупцем.

Затверджено зміни до типової кореспонденції субрахунків бухгалтерського обліку

18.10.2019 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 17.09.2019 № 386 (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 04.10.2019 за № 1082/34053) (далі – Наказ № 386), яким затверджено зміни до Типової кореспонденції субрахунків бухгалтерського обліку для відображення операцій з активами, капіталом та зобов'язаннями розпорядниками бюджетних коштів та державними цільовими фондами (далі – Типова кореспонденція субрахунків).

Наказом № 386 до Типової кореспонденції субрахунків додано нові рядки, які визначають зміст господарські операції, зокрема:

- 1.34 – переведення об'єктів основних засобів з операційної нерухомості до інвестиційної нерухомості. Відображення нарахованої суми зносу на об'єкти основних засобів, які переведені з операційної нерухомості до інвестиційної нерухомості;
- 1.35 – переведення об'єктів основних засобів з інвестиційної нерухомості до операційної нерухомості. Відображення нарахованої суми зносу на об'єкти основних засобів, які переведені з інвестиційної нерухомості до операційної нерухомості;
- 1.36 – переведення інвестиційної нерухомості до складу запасів з метою реалізації:
 - віднесення до запасів балансової вартості;
 - списання суми зносу;
 - віднесення до накопичених фінансових результатів балансової вартості інвестиційної нерухомості при переведенні її до складу запасів.

Наказ № 386 опубліковано у виданні «Офіційний вісник України» від 18.10.2019 № 80.

Відкриті дані – відкритість ДПС

Державна податкова служба України оприлюднила 40 основних наборів даних у формі відкритих даних, які відносяться до компетенції ДПС та, зокрема, які були закріплені за ДФС. Відкриті дані оприлюднено на Порталі відкритих даних Єдиного державного вебпорталу відкритих даних (data.gov.ua/organization/derzhavna) та у банері «Відкриті дані» головної сторінки офіційного вебпорталу ДПС (tax.gov.ua/datasets.php?q=).

Таким чином податкова служба як правонаступниця прав та обов'язків реорганізованої ДФС виконала вимоги ст.101 Закону України «Про доступ до публічної інформації» та постанови Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 року № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» (зі змінами).

Зазначеною постановою також визначено ще 15 наборів даних для всіх розпорядників інформації, з яких до компетенції ДПС належать 12 наборів даних та які поступово оприлюднюються і оновлюються.

Кожний із наборів даних має свою періодичність оновлення на інформаційних ресурсах, а саме – щоденно; щотижня; щомісяця; щокварталу; щороку; протягом трьох робочих днів з моменту внесення таких змін.

Отже набори даних у формі відкритих даних, які оприлюднюються та оновлюються ДПС, можуть використовуватися не тільки громадськістю, але і органами державної влади, правоохоронними органами для здійснення своїх повноважень. Таким чином ДПС оприлюднює та здійснює подальше оновлення наборів даних у формі відкритих даних.

Детальніше з переліком наборів даних у формі відкритих даних, оприлюднення яких здійснює ДПС, можливо ознайомитись на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/395546.html>

Відбулася зустріч керівництва Головного управління ДПС у Дніпропетровській області з бізнесом та громадськістю

Нова податкова служба не залишається осторонь від питань, які турбують бізнес. У форматі двохстороннього спілкування за темою «Нагальні питання платників податків, що виникають під час проведення господарської діяльності, та шляхи їх вирішення» 24 жовтня 2019 року під головуванням в.о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ганни Чуб відбулася зустріч з представниками бізнес-спільноти та громадськістю.

У зустрічі прийняли участь в.о. заступника начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Микола Обертович, керівники та фахівці структурних підрозділів, у тому числі управлінь, утворених на правах відокремлених підрозділів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДПС), представники бізнес-спільноти та Громадської ради при Головному управлінні ДФС у Дніпропетровській області.

Захід відкрила очільниця Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ганна Чуб. Вона зазначила: «Побудова партнерських відносин між податковою, як справжньою сервісною службою з якісним адмініструванням податків, та платником – як клієнтом служби – першочергова задача.

Головна мета органів податкової служби усіх рівнів – податки та збори мають сплачуватись добровільно, без будь-якого тиску на бізнес. А розуміння кожного платника, що сплачені ним податки і збори направляються на економічний розвиток та зміцнення держави, зростання соціального захисту громадян країни – це та мотивація, яка стимулює добровільну сплату усіх нарахованих обов'язкових платежів».

На зустрічі обговорювалися проблемні питання, які виникають у бізнесу під час здійснення господарської діяльності, а саме: питання, пов'язані з оподаткуванням ПДВ, бюджетним відшкодуванням ПДВ, ліцензуванням операцій із зберігання пального, наданням та прийманням звітності, перевірками платників податків, штрафними санкціями, земельними відносинами, роботою податкового блоку тощо.

Під час проведення зустрічі, яка пройшла у форматі конструктивного діалогу, присутні отримали відповіді на актуальні для них питання.

Підсумовуючи результати заходу в.о. заступника начальника ГУ ДПС Микола Обертович подякував усім за активну і плідну роботу та зауважив: «Такі зустрічі корисні, як для органів податкової служби, так і для бізнесу, особливо у форматі сьогоднішнього заходу. Наші відносини з бізнесом та громадськістю будуються на принципах прозорості та партнерства».

Внутрішньо переміщена особа подає декларацію про майновий стан і доходи до контролюючого органу за місцем взяття на облік

Податкова декларація про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) подається за звітний період в установлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки контролюючому органу, в якому перебуває на обліку платник податків.

Норми визначені п. 49.1 ст. 49 ПКУ.

Пунктом 45.1 ст. 45 ПКУ встановлено, що податковою адресою платника податків – фізичної особи визнається місце її проживання, за яким вона береться на облік як платник податків у контролюючому органі. Платник податків – фізична особа може мати одночасно не більше однієї податкової адреси.

Податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, зокрема, про місце проживання платника податків.

Під час прийняття податкової декларації уповноважена посадова особа контролюючого органу, в якому перебуває на обліку платник податків, зобов'язана перевірити наявність та достовірність заповнення всіх обов'язкових реквізитів, передбачених підпунктами 48.3 та 48.4 ст. 48 ПКУ. Інші показники, зазначені в податковій декларації платника податків, до її прийняття перевіряти не підлягають (п. 49.8 ст. 49 ПКУ).

Враховуючи зазначене, платник податків зазначає в податковій декларації актуальні дані про адресу місця проживання, за якою здійснюється його взяття на облік.

З урахуванням вимог розпорядження Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 року № 1085-р «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та переліку населених пунктів, що розташовані на лінії зіткнення» із змінами та доповненнями, функціональні обов'язки з обслуговування платників податків – переселенців з тимчасово окупованої території, покладаються у межах компетенції на територіальні органи, які знаходяться на території, де органи державної влади здійснюють свої повноваження у повному обсязі.

Відповідно до частини першої ст. 4 Закону України від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» із змінами та доповненнями факт внутрішнього переміщення підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. Така довідка видається структурними підрозділами з питань соціального захисту населення відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 із змінами та доповненнями.

Пунктом 70.7 ст. 70 ПКУ передбачено, що фізичні особи – платники податків зобов'язані подавати контролюючим органам відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки протягом місяця з дня виникнення таких змін шляхом подання відповідної заяви за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Відповідно до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 із змінами, фізичні особи – платники податків зобов'язані інформувати контролюючі органи про зміну даних шляхом подання заяви про внесення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків за формою № 5ДР.

Враховуючи вищевикладене, якщо платник податків – внутрішньо переміщена особа подав до контролюючого органу за місцем фактичного проживання/перебування заяву про внесення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків за формою № 5ДР та пред'явив при цьому довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, то і податкову декларацію така особа подає до цього контролюючого органу.

Однак, якщо такі дії не здійснено, то податкова декларація подається платником податку на доходи фізичних осіб за адресою (місцезнаходженням) контролюючого органу, який переміщено з тимчасово окупованої території.

Економте свій час – користуйтеся електронними сервісами ДПС!

На офіційному вебпорталі ДПС за посиланням <http://tax.gov.ua/diyalnist-elektronnyi-servisi/elektronni-servisi/> розміщені, зокрема, наступні електронні сервіси:

► Електронний кабінет (<https://cabinet.tax.gov.ua>), через відкриту частину якого платники мають можливість скористатись інформацією з реєстрів, що є загальнодоступними.

У приватній частині, після ідентифікації особи, доступні такі сервіси:

- Податковий календар;
- Стан розрахунків з бюджетом;
- Листування з органами ДПС;
- Облікові дані;
- Пошук інформації в реєстрах ДПС;
- Подання заяв/запитів;
- Подання декларації про майновий стан і доходи в електронному вигляді;
- Сплата податків (фізичним особам);
- Перегляд даних СЕА ПДВ;
- Інші електронні сервіси.

● Інформація з реєстрів (<https://cabinet.tax.gov.ua/registers>), зокрема:

- Дані про взяття на облік платників;
- Реєстр страхувальників;
- Дані реєстру платників ПДВ;
- Реєстр платників єдиного податку;
- Інформація про РРО;
- Дані реєстру платників акцизного податку з реалізації пального та спирту етилового;
- Реєстр осіб, які здійснюють операції з товарами.

► Дізнайся більше про свого бізнес-партнера (<http://tax.gov.ua/businesspartner>), за допомогою якого можна перевірити потенційних бізнес-партнерів щодо сумлінності сплати податків до бюджету.

► Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс (<http://zir.tax.gov.ua/>), де можливо передивитись «Запитання – відповіді з Базы знань»; «Нормативні та інформаційні документи»; «Останні зміни в законодавстві»; «Письмові консультації» тощо.

► Сервіс «Пульс» (<http://tax.gov.ua/others/puls->), за допомогою якого можливо повідомити про неправомірні дії працівників ДПС.

► Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг (<http://acskidd.gov.ua/>).

► Електронна звітність (<http://tax.gov.ua/elektronna-zvitnist/>), де розміщено Спеціалізоване клієнтське програмне забезпечення для формування та подання звітності до «Єдиного вікна подання електронної звітності».

► Декларування громадян (<http://tax.gov.ua/others/deklaruvannya-gromadyan>).

Головна стратегія розвитку податкової служби – зробити процес роботи з платниками максимально автоматизованим, а розвиток сервісів та переведення сервісів у режим онлайн – кардинальне спрощення взаємодії між платником та податковою службою.

Про форми фінансової звітності, які подають платники податку на прибуток підприємств

Звертаємо увагу, що платниками податку на прибуток підприємств (далі – податок) разом з відповідною податковою декларацією з податку на прибуток підприємств, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 із змінами (далі – Декларація), за календарний квартал, півріччя, три квартали подається проміжна фінансова звітність, складена за національними стандартами, яка включає Баланс та Звіт про фінансові результати.

До річної Декларації такі платники подають відповідну річну фінансову звітність, яка включає Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал та Примітки до річної фінансової звітності (форми № 1– № 5).

Платниками податку – мікропідприємствами, малими підприємствами, непідприємницькими товариствами, представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності та підприємствами, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат відповідно до податкового законодавства (*крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності*), подається разом з кварталною або річною Декларацією скорочена за показниками фінансова звітність у складі Балансу і Звіту про фінансові результати (за формами № 1-м, № 2-м або № 1-мс, № 2-мс).

Підтвердженням подання фінансової звітності разом з Декларацією є позначка «+» у Декларації у клітинці «ФЗ» таблиці «Наявність додатків» та у таблиці «Наявність поданих до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств додатків – форм фінансової звітності». Платником податку проставляється позначка у тих графах таблиці, що відповідають назвам форм фінансової звітності, поданої разом з Декларацією.

Передача в оренду нерухомості разом із стаціонарним джерелом забруднення у середині звітного періоду: дії платника екоподатку

Інформуємо, що форма податкової декларації екологічного податку (далі – декларація) затверджена наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 715 із змінами та доповненнями. Невід’ємною частиною декларації є шість типів додатків до неї. Відповідний тип додатка забезпечує обчислення податкового зобов’язання за відповідним видом об’єкта оподаткування – викиди в атмосферне повітря, скиди у водні об’єкти та інші.

Пунктом 63.3 ст. 63 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що платник податків зобов’язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об’єкти оподаткування і об’єкти, пов’язані з оподаткуванням (далі – об’єкти оподаткування), контролюючі органи за основним місцем обліку згідно з Порядком обліку платників податків, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.05.2014 за № 503/25280, із змінами (далі – Порядок № 1588).

Відповідно до п. 8.4 Порядку № 1588 Повідомлення про об’єкти оподаткування або через які провадиться діяльність за формою № 20-ОПП (далі – повідомлення за формою № 20-ОПП) подається протягом 10 робочих днів після їх реєстрації, створення чи відкриття до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків.

Пунктом 250.9 ст. 250 ПКУ передбачено, якщо платник екологічного податку з початку звітного року не планує здійснення викидів, скидів забруднюючих речовин, розміщення відходів, утворення радіоактивних відходів протягом звітного року, то такий платник екоподатку повинен повідомити про це відповідний контролюючий орган за місцем розташування джерел забруднення та скласти заяву про відсутність у нього у звітному році об’єкта обчислення екологічного податку. В іншому разі платник екоподатку зобов’язаний подавати податкові декларації відповідно до ст. 250 ПКУ.

Отже, у разі передачі в оренду або відчуження нерухомого майна разом із стаціонарним джерелом забруднення в середині звітного періоду поточного року, платник екоподатку складає та подає повідомлення за формою № 20-ОПП та відповідно до п. 250.9 ст. 250 ПКУ повідомляє контролюючий орган за місцем розташування джерел забруднення про виникнення (відчуження) у нього об’єкта оподаткування екологічним податком.

При цьому декларування податкових зобов’язань з екологічного податку здійснюється платниками за фактичний період перебування у користуванні об’єктів оподаткування, визначений у повідомленні за формою № 20-ОПП, у відповідному звітному (податковому) періоді.

Інформація для платників податків, які здійснюють реалізацію пального у споживчій тарі ємністю до 5 літрів включно

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/395663.html> повідомила наступне.

Суб’єкти господарювання, які здійснюють операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) на митній території України пального у споживчій тарі ємністю до 5 літрів включно (*крім операцій з реалізації такого пального його виробниками*) не є платниками акцизного податку з реалізації пального та можуть здійснювати зазначені операції без отримання ліцензій.

Нагадуємо, що Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (далі – Закон № 2628-VIII) внесено зміни до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) та Закону України від 19 грудня 1995 року № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481).

ДПС роз’яснює: зміни, внесені Законом № 2628-VIII, що стосуються суб’єктів господарювання, які здійснюють реалізацію пального у споживчій тарі ємністю до 5 літрів включно

Щодо поняття «реалізація пального»

З 01 липня 2019 року **не вважаються реалізацією пального** операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) на митній території України пального у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), *крім операцій з реалізації такого пального його виробниками* (п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Щодо акцизного податку з реалізації пального

Наслідком зміни визначення терміну «реалізація пального» є зміна кола платників акцизного податку з реалізації пального.

Платником акцизного податку з реалізації пального є:

- особа – суб’єкт господарювання, яка ввозить підакцизні товари (продукцію) на митну територію України (п.п. 212.1.2 п. 212.1 ст. 212 ПКУ);

- особа (у тому числі юридична особа, що веде облік результатів діяльності за договором про спільну діяльність без створення юридичної особи), яка реалізує пальне або спирт етиловий (п.п. 212.1.15 п. 212.1 ст. 212 ПКУ).

Звертаємо увагу, що у випадку, ввезення суб’єктом господарювання пального на митну територію України, такий суб’єкт відповідно до п.п. 212.1.2 п. 212.1 ст. 212 ПКУ є платником акцизного податку та згідно з п.п. 222.2.1 п. 222.2 ст. 222 ПКУ сплачує акцизний податок до або в день подання митної декларації.

Отже, при ввезенні з 01 липня 2019 року на митну територію України пального виключно у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно) виникає зобов’язання сплати акцизного податку, а при подальшій його реалізації у такій тарі, суб’єкт господарювання не здійснює операції з реалізації пального в розумінні п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, відповідно, не є платником акцизного податку з реалізації пального, у суб’єкта господарювання відсутній обов’язок складати акцизні накладні при здійсненні таких операцій. Такий суб’єкт господарювання не є розпорядником акцизного складу і в нього не виникає зобов’язання реєструвати акцизні склади.

Щодо отримання ліцензій

З 01 липня 2019 року запроваджено ліцензування діяльності суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом (Закон № 481).

Відповідно до статті 1 Закону № 481:

оптова торгівля паливом – діяльність із придбання та подальшої реалізації пального із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик суб'єктам господарювання роздрібною та/або оптовою торгівлю та/або іншим особам;

роздрібна торгівля паливом – діяльність із придбання або отримання та подальшого продажу або відпуску пального із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик з автозаправної станції/автогазозаправної станції/газонаповнювальної станції/газонаповнювального пункту та інших місць роздрібною торгівлю через паливороздавальні колонки та/або оливороздавальні колонки;

зберігання пального – діяльність із зберігання пального (власного або отриманого від інших осіб) із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик.

Термін «паливо» вживається в Законі № 481 у значенні, наведеному в ПКУ.

Враховуючи те, що Закон № 481 не дає визначення «реалізація пального» та керуючись п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст 14 ПКУ, суб'єкти господарювання можуть здійснювати операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) на митній території України пального у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), *крім операцій з реалізації такого пального його виробниками*, без отримання ліцензій відповідно до вимог Закону № 481.

Сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» в.о. начальника управління податків і зборів з юридичних осіб Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталії Садики на тему «Особливості адміністрування земельного податку»

Питання 1. Чи має підстави на звільнення від сплати земельного податку за земельну ділянку, що використовується у господарській діяльності Товариство, яке перебуває на спрощеній системі оподаткування, та надає нерухомість в оренду (основний вид його діяльності КВЕД 68.20 «Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна»).

Відповідь. Звільнення від сплати земельного податку за п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) можливе лише в разі використання платниками єдиного податку першої – третьої груп земельних ділянок для провадження господарської діяльності.

Відповідно до ч. 1 ст. 793 Цивільного кодексу України договір найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) укладається в письмовій формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 792 ЦКУ відносини щодо найму (оренди) земельної ділянки регулюються законом. Зокрема, згідно зі ст. 1 Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі» із змінами та доповненнями договір оренди землі укладається в письмовій формі та за бажанням однієї із сторін може бути посвідчений нотаріально, також, ст. 6 встановлено, що право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації відповідно до закону.

Підтвердженням такого використання є укладені відповідно до вимог чинного законодавства договори оренди нерухомого майна (будівель, споруд, земельних ділянок), які спрямовані на отримання доходу.

Питання 2. Чи повинно сплачувати земельний податок *Товариство*, яке є власником приміщення, що розташоване у багатоквартирному житловому будинку?

Відповідь. Земельний податок є обов'язковим платежем, що справляється власниками земельних ділянок, а також постійними землекористувачами (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 ПКУ), до яких *Товариство* не належить.

Сплата земельного податку здійснюється власниками земельних ділянок та постійними землекористувачами (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, а саме суб'єктами, які мають відповідні рішення органів місцевого самоврядування щодо прав власності або постійного користування на сформовані земельні ділянки у значенні ст. 791 Земельного кодексу України.

Земельним кодексом України встановлено, що земельні ділянки, на яких розташовані багатоквартирні будинки, а також належні до них будівлі, споруди та прибудинкові території, надаються:

- у постійне користування підприємствам, які здійснюють управління такими будинками;
 - у власність або в постійне користування співвласникам таких будинків (ст. 42 Земельного кодексу України).
- Таким чином, земельна ділянка, на якій розташований багатоквартирний будинок, перебуває у власності або в постійному користуванні об'єднання власників будинку чи управляючої організації і така організація співвласників сплачує земельний податок, а співвласники, у тому числі й юридичні особи, які володіють нежитловими приміщеннями у такому будинку, у свою чергу, компенсують їй (організації) витрати зі сплати земельного податку на підставі укладених цивільно-правових угод.

Питання 3. Рішенням міської ради ставки земельного податку встановлені в залежності від цільового призначення земель згідно з Класифікацією видів цільового призначення земель. До якої установи повинен звернутись платник земельного податку для визначення класифікації земельних ділянок?

Відповідь. Для визначення класифікації земельних ділянок суб'єкту господарювання необхідно звернутись до територіального органу Держгеокадастру України за місцем розташування земельної ділянки.

З 01.11.2019 запроцює новий механізм повернення платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань та пені

Повідомляємо, що з 01.11.2019 набирають чинності положення наказу Міністерства фінансів України від 11.02.2019 № 60 щодо нового механізму повернення платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань та пені.

Так, для повернення помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань платник оформлює заяву, у якій зазначається:

- податковий номер або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);
- найменування або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи);

- назва помилково та/або надміру сплаченого податку, збору, платежу;
- сума помилково та/або надміру сплаченого податку, збору, платежу;
- дата сплати і реквізити з платіжного документа, за якими кошти перераховано до бюджету (код класифікації доходів бюджету, бюджетний рахунок, на який перераховано кошти, код ЄДРПОУ територіального органу Казначейства, на ім'я якого відкрито рахунок, та МФО Казначейства);
- напрям(и) перерахування помилково та/або надміру сплачених коштів, що повертаються:
 - на поточний рахунок платника податку в установі банку;
 - на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на органи ДПС, незалежно від виду бюджету;
 - у готівковій формі коштів за чеком у разі відсутності у платника податків рахунку в банку.

Додатково до заяви платник може подати копію платіжного документа, на виконання якого помилково та/або надміру сплачений платіж перераховано до бюджету.

Заява може бути подана платником до органу ДПС в електронній формі за допомогою засобів інформаційно-телекомунікаційних систем (через Електронний кабінет).

Сума єдиного внеску за попередній звітний рік, яка сплачена у поточному році, включається приватним нотаріусом до витрат

Нагадуємо, що оподатковуваним податком на доходи фізичних осіб доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності. У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат.

Норми визначені п.178.3 ст.178 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

На підставі положень Закону України від 02 березня 1993 року № 3425-ХІІ «Про нотаріат» із змінами та доповненнями та з метою встановлення єдиного переліку витрат, пов'язаних з організацією роботи приватних нотаріусів, Міністерством юстиції України видано лист від 02.02.2006 № 31-35/20, в якому наведено перелік витрат, які приватні нотаріуси мають право враховувати при обчисленні загального річного оподатковуваного доходу, зокрема, сплату нотаріусами внесків, у тому числі на користь найманих працівників.

Отже, сплата приватними нотаріусами єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок), у тому числі на користь найманих працівників, за попередній звітний рік, що фактично сплачений згідно остаточного розрахунку у поточному році, може бути включена до складу витрат при обчисленні оподатковуваного доходу за звітний рік.

Про відлік доби проживання для цілей справляння туристичного збору

Звертаємо увагу, що ставка туристичного збору встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за кожну добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), у розмірі до 0,5 % – для внутрішнього туризму та до 5 % – для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.

Норми встановлені п.п. 268.3.1 п. 268.3 ст. 268 ПКУ.

При цьому базою справляння збору є загальна кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 ПКУ (п.п. 268.4.1 п. 268.4 ст. 268 ПКУ).

Правила користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг, затверджені наказом Державної туристичної адміністрації України від 16.03.2004 № 19, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 02.04.2004 за № 413/9012 із змінами та доповненнями (далі – Правила), регламентують основні вимоги щодо користування готелями та аналогічними засобами розміщення усіх форм власності, що здійснюють діяльність на території України у сфері надання послуг розміщення споживачам, і регулюють відносини між споживачами (фізичними особами, які проживають у готелях або мають намір скористатися готельними послугами) та готелями, виконавцями цих послуг.

Так, п. 1.3 глави 1 Правил визначено, що розрахункова година – це година, яка встановлена в готелі та при настанні якої споживач повинен звільнити номер у день виїзду й після якої здійснюється заселення в готель.

Відповідно до п. 3.8 глави 3 Правил плата за надання готельних послуг стягується у відповідності до єдиної розрахункової години – 12-ї години поточної доби за місцевим часом. Готель з урахуванням місцевих особливостей вправі змінити єдину розрахункову годину. Зазвичай, розрахункова година зазначається у внутрішніх правилах готелю.

Пунктом 3.7 глави 3 Правил встановлено, що договір про надання готельних послуг може бути укладений на визначений або невизначений термін. При укладанні договору на невизначений термін погодженим вважається найбільш короткий термін, як правило одна доба; дія договору в такому разі завершується о 12 годині дня, наступного за днем прибуття споживача.

Враховуючи вищевикладене, відлік доби проживання розпочинається з 12 години дня, що передує дню виїзду, та триває 24 години до розрахункової години, встановленої готелем.

Запрошуємо взяти участь в опитуванні!

Державна податкова служба України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/395751.html> повідомила наступне.

За участі Науково-дослідного інституту фіскальної політики Університету державної фіскальної служби України з 28 жовтня по 30 листопада 2019 року проводить загальнонаціональне опитування щодо визначення задоволеності платників податків рівнем сервісного обслуговування для ідентифікації проблемних питань, що потребують особливої уваги з метою покращення якості надання послуг.

Отримані результати будуть використані для підготовки плану дій з удосконалення сервісів ДПС у рамках реалізації концептуальних напрямів реформування системи органів, що реалізують державну податкову політику.

Опитування є анонімним та добровільним. Відповіді залишаться конфіденційними і будуть використані виключно в цілях опитування.

Результати опитування будуть оприлюднені на офіційному вебпорталі ДПС та сторінці ДПС у Facebook одразу після їх опрацювання.

Заповнити анкету можна за посиланням <https://forms.gle/mu4MCSzTFXk9dH5f8>

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області прийнято участь у засіданні обласної комісії

У приміщенні Дніпропетровської облдержадміністрації відбулося чергове засідання обласної комісії з питань погашення заборгованості з виплати заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат за участі представників державних контролюючих органів, органів місцевого самоврядування, профспілок та бізнес-спільноти. У засіданні прийняла участь заступник начальника управління податків і зборів з фізичних осіб Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Тетяна Чорнодобравська.

Обговорювались питання щодо стану виплати заробітної плати по підприємствах різних галузей економіки та сільгосппідприємствах Дніпропетровщини.

Між представниками державних служб та бізнес-спільнотою відбувся конструктивний діалог та прийняті рішення щодо вжиття заходів з погашення боржниками заборгованості із заробітної плати, страхових внесків, інших обов'язкових платежів.

З початку року Центрами обслуговування платників Дніпропетровської області надано 231 тис. адміністративних послуг

В органах Головного управління ДПС у Дніпропетровській області працюють 36 Центрів обслуговування платників (ЦОП), де платники податків можуть отримати широкий спектр послуг: інформаційних, консультативних та адміністративних.

Центрами забезпечується надання 31 виду адміністративних послуг, 18 з яких надаються безкоштовно.

Загалом працівниками ЦОП протягом січня – вересня 2019 року опрацьовано 233,7 тис. звернень у сфері надання адміністративних та інших послуг, з яких надано майже 231 тис. адміністративних послуг.

З переліком адміністративних послуг, що надаються територіальними органами ДПС Дніпропетровщини, та Інформаційними картками адмінпослуг можна ознайомитись на офіційному субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» у розділі «Адміністративні послуги» (<http://dp.tax.gov.ua/diialnist/mistsya-nadannya-administrativnih-poslu/>) та у Центрах обслуговування платників області.

Бюджети місцевих громад Дніпропетровської області отримали понад 3 млрд грн плати за землю

Власники та орендарі земельних ділянок Дніпропетровщини за дев'ять місяців 2019 року поповнили місцеві бюджети на 3 млрд 033,2 млн гривень.

Фактичні показники аналогічного періоду минулого року перевищено на 662,2 млн грн, або на 27,9 відсотків.

Орендна плата за користування землею та земельний податок є одним з вагомих джерел наповнення місцевих скарбниць області і становить 16 відсотків до їх загальних надходжень.

Акцент у цьому напрямку роботи Головне управління ДПС у Дніпропетровській області ставить на те, аби жоден гектар ріллі, пасовищ, земельних ділянок, які виділені під ведення бізнесу, не пройшов повз оподаткування. Сільські і селищні ради на місцях володіють ситуацією із землевідведенням і землекористувачами, тому тісна співпраця із органами Державної фіскальної служби дає позитивні результати».

Сплата податків за новими реквізитами

ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/395765.html> нагадала, що дізнатися про нові реквізити рахунків для сплати податків в розрізі адміністративно-територіальних одиниць України можна:

► **на офіційному вебпорталі ДПС** в рубриках:

- Головна/Бюджетні рахунки (<https://www.tax.gov.ua/byudjetni-rahunki/>);

- Головна/Законодавство/Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування/Реєстр рахунків для сплати єдиного внеску (з 01.10.2019) (<https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/ediniy-vnesok-na-zagalnoobov'yazkove-/>).

► **у приватній частині Електронного кабінету** в меню «*Стан розрахунків з бюджетом*» платник податків має доступ до своїх особових рахунків зі сплати податків, зборів та інших платежів. При зверненні до зазначеного меню відображається зведена інформація станом на момент звернення, що містить інформацію по кожному виду платежу, зокрема, бюджетний рахунок на поточну дату, МФО банку.

Робота у приватній частині Електронного кабінету здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису, отриманого у будь-якого Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг. Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <http://cabinet.tax.gov.ua>, а також через офіційний вебпортал ДПС.

► **у контролюючого органу ДПС за місцем реєстрації або місцем здійснення діяльності.**

До уваги платників ПДВ!

Доводимо до відома платників ПДВ, що помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання підлягають поверненню платнику відповідно до ст. 43 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), *крім випадків наявності у такого платника податкового боргу.*

Норми встановлені п. 43.1 ст. 43 ПКУ.

Обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання є подання платником податків заяви про таке повернення (п. 43.3 ст. 43 ПКУ).

У разі повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з ПДВ, зарахованих до бюджету з рахунка платника ПДВ в системі електронного адміністрування ПДВ у порядку, визначеному п. 200¹.5 ст. 200¹ ПКУ, такі кошти підлягають поверненню виключно на рахунок платника в системі електронного адміністрування ПДВ, а у разі його відсутності на момент звернення платника податків із заявою на повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з ПДВ чи на момент фактичного повернення коштів – шляхом перерахування на поточний рахунок платника податків в установі банку (п. 43.4¹ ст. 43 ПКУ).

Відповідно до п. 200¹.3 ст. 200¹ ПКУ складовою формули щодо суми ПДВ, на яку платник ПДВ має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) є загальна сума поповнення з поточного рахунку платника ПДВ рахунка в системі електронного адміністрування (ΣПопРах).

Суми надміру сплачених грошових зобов'язань з ПДВ, повернуті на електронний рахунок, не змінюють значення ΣПопРах, а отже не змінюють суму, на яку платник має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в ЄРПН.

Якщо в подальшому платник приймає рішення про повернення коштів з електронного рахунка на поточний рахунок, то значення ΣПопРах зменшується на суму ПДВ, що відповідно до поданої заяви підлягає перерахуванню з електронного рахунку на поточний рахунок платника.

Строк, в який платник має право подати скаргу на податкове повідомлення-рішення за порушення законодавства у сфері ЗЕД

Звертаємо увагу платників, що контролюючий орган зобов'язаний самостійно визначити, зокрема, суму грошових зобов'язань, передбачених Податковим кодексом України (далі – ПКУ) або іншим законодавством, якщо згідно з податковим та іншим законодавством особою, відповідальною за нарахування сум податкових зобов'язань з окремого податку або збору, застосування штрафних (фінансових) санкцій та пені, у тому числі за порушення у сфері зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД), є контролюючий орган.

Норми визначені п.п. 54.3.3 п. 54.3 ст. 54 ПКУ.

Відповідно до п. 56.2 ст. 56 ПКУ у разі коли платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених ПКУ або іншими законами України, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скаргою про перегляд цього рішення.

Скарга подається до контролюючого органу вищого рівня у письмовій формі (за потреби – з належним чином засвідченими копіями документів, розрахунками та доказами, які платник податків вважає за потрібне надати з урахуванням вимог п. 44.6 ст. 44 ПКУ) протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується (абзац перший п. 56.3 ст. 56 ПКУ).

Оскільки згідно з п.п. 14.1.39 п. 14.1 ст. 14 ПКУ сума коштів, яку платник податків повинен сплатити до відповідного бюджету як санкції за порушення законодавства у сфері ЗЕД, є грошовим зобов'язанням, то у разі якщо платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму такого грошового зобов'язання, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скаргою про перегляд податкового повідомлення-рішення протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання платником податків такого рішення.

Чи вважаються операції з нарахування (виплати) дивідендів контрольованими?

Нагадуємо, що виплата дивідендів є розподілом частини чистого прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку. Для цілей оподаткування до дивідендів прирівнюється також платіж у грошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини).

Норми визначені п.п. 14.1.49 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Підпунктом 134.1.3 п. 134.1 ст. 134 ПКУ встановлено, що об'єктом оподаткування податком на прибуток є дохід (прибуток) нерезидента з джерелом походження з України, що підлягає оподаткуванню згідно з п. 141.4 ст. 141 ПКУ.

Дивіденди, які сплачуються резидентом на користь нерезидента, включено до доходів нерезидентів із джерелом походження з України, що підлягають оподаткуванню відповідно до положень п. 141.4 ст. 141 ПКУ.

Згідно з п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 ПКУ резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 ПКУ, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 – 141.4.6 та 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 ПКУ) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Таким чином, виплата платником податку на прибуток дивідендів у грошовій формі на користь нерезидента не впливає на об'єкт оподаткування податком на прибуток такого платника.

Водночас, віднесення операцій до контрольованих має на меті можливість проконтролювати таку операцію на відповідність принципу «втягнутої руки» із застосуванням методів встановлення такої відповідності, передбачених п. 39.3 ст. 39 ПКУ.

Оскільки жоден з методів не може бути застосований до господарської операції із виплати дивідендів платником податку на прибуток на користь нерезидента, а отже, не існує законодавчо визначеної можливості проконтролювати таку операцію на відповідність принципу «втягнутої руки», визнання зазначеної операції контрольованою та включення її до звіту про контрольовані операції не має сенсу.

Враховуючи зазначене, операції з нарахування (виплати) дивідендів у грошовій формі платником податку на прибуток на користь нерезидентів не є контрольованими.

Якщо дивіденди на користь нерезидентів виплачуються у формі відмінній від грошової, то відповідно до вимог п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ до таких операцій застосовуються правила трансфертного ціноутворення у порядку, встановленому ст. 39 ПКУ.

Програмні реєстратори розрахункових операцій від ДПС будуть надаватися і обслуговуватися безкоштовно

Після опублікування Закону України від 20.09.2019 № 128-IX «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг», лунають запитання щодо доступності та вартості програмного рішення для РРО, яке має розробити ДПС.

Пояснюємо: відповідно до закону «Контролюючий орган забезпечує безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання».

Йдеться про повнофункціональне рішення, яке будь-який продавець зможе завантажити з сайту податкового органу, встановити на свій власний «гаджет», перетворивши його таким чином у касовий апарат. Використання цього загальнодоступного рішення буде безкоштовним для платника, без плати за обслуговування чи «прихованих платежів». У той же час суб'єкти господарювання можуть скористатися програмними рішеннями й інших розробників, або розробити власне програмне забезпечення.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/395927.html>

Сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» начальника відділу управління контролю за обігом та оподаткуванням підакцизних товарів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Андрія Первого на тему «Контроль за обігом та оподаткуванням підакцизних товарів»

Питання 1. З 01.07.2019 запроваджено ліцензії на зберігання пального. Які необхідно подати документи щоб отримати ліцензію на право торгівлі паливом?

Відповідь. Так, відповідно до ст. 15 Закону України від 19.12.1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (із змінами та доповненнями) у редакції Закону України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» – з 01.07.2019 запроваджено ліцензування діяльності усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом.

Для отримання ліцензії на право оптової або роздрібно торгівлі паливом або на право зберігання пального разом із заявою додатково подаються завірені заявником копії таких документів:

- документи, що підтверджують право власності або право користування земельною ділянкою, або інше передбачене законодавством право землекористування на земельну ділянку, на якій розташований об'єкт оптової або роздрібно торгівлі паливом або зберігання пального, чинні на дату подання заяви та/або на дату введення такого об'єкта в експлуатацію, цільове призначення якої відповідає заявленій діяльності;
- акт вводу в експлуатацію об'єкта або акт готовності об'єкта до експлуатації, або сертифікат про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, або інші документи, що підтверджують прийняття об'єктів в експлуатацію відповідно до законодавства, щодо всіх об'єктів у місці оптової або роздрібно торгівлі паливом або зберігання пального, необхідних для оптової або роздрібно торгівлі паливом або зберігання пального;
- дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та початок експлуатації (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.

Звертаю увагу, що копії таких документів не подаються у разі їх наявності у відкритих державних реєстрах, якщо реквізити таких документів та назви відповідних реєстрів зазначено в заяві на видачу ліцензії на право оптової або роздрібно торгівлі паливом або на зберігання пального.

Відповідальність за достовірність даних у документах, поданих разом із заявою, несе заявник.

У разі якщо зазначені документи видані (оформлені) іншій особі, ніж заявник, такий заявник додатково подає документи, що підтверджують його право на використання відповідного об'єкта.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють оптову торгівлю паливом, за відсутності місць оптової торгівлі паливом копії таких документів не подають.

Питання 2. Підкажіть, що відноситься до пального?

Відповідь. Відповідно до п.п.14.1.141 1 п.14.1 ст. 14 Податкового кодексу України пальне – нафтопродукти, скраплений газ, паливо моторне альтернативне, паливо моторне сумішове, речовини, що використовуються як компоненти моторних палив, інші товари, зазначені у п.п. 215.3.4 п. 215.3 ст. 215 Податкового кодексу України.

Питання 3. Може суб'єкт господарювання здійснювати реалізацію алкогольних напоїв у магазині на розлив, для споживання на місці?

Відповідь. Відповідно до ст. 15³ Закону України від 19.12.1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (із змінами та доповненнями) продаж алкогольних напоїв на розлив для споживання на місці дозволяється тільки суб'єктам господарювання громадського харчування та спеціалізованим відділам, що мають статус суб'єктів господарювання громадського харчування, суб'єктів господарювання з універсальним асортиментом товарів.

Питання 4. Чи дійсно заборонено реалізовувати в м. Дніпро алкогольні напої після 22.00 години?

Відповідь. Закон України від 22.03.2018 № 2376-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень встановлювати обмеження продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових».

Так, рішенням Дніпровської міської ради від 23.05.18 № 41/32 встановлена заборона продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) на території м. Дніпра з 22.00 до 07.00 год. щодня, у тому числі у вихідні дні та на свята.

Питання 5. Яка вартість ліцензій на виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю пальним?

Відповідь. Встановлено річну плату за ліцензії на право оптової торгівлі пальним у розмірі:

- пальним, за наявності у ліцензіата місць оптової торгівлі пальним, — 5 000 гривень за кожне таке місце;

- пальним, за відсутності у ліцензіата місць оптової торгівлі пальним, — 10 000 гривень.

Річна плата за ліцензію на право роздрібною торгівлі пальним становить 2 000 гривень на кожне місце роздрібною торгівлі пальним.

Суб'єкти господарювання отримують ліцензії на право оптової торгівлі пальним та зберігання пального на кожне місце оптової торгівлі пальним або кожне місце зберігання пального відповідно, а за відсутності місць оптової торгівлі пальним — одну ліцензію на право оптової торгівлі пальним за місцезнаходженням суб'єкта господарювання.